

indlæggelser, flere selvmord, flere skilsmisser blandt arbejdsløse end hos resten af befolkningen. På samme måde er det påvist, at folkesundheden hænger nøje sammen med indkomstforholdene. Jo lavere indtægt, jo dårligere sundhedstilstand.

Tilsammen kan der ikke være tvivl om, at det er nødvendigt med en mere solidarisk fordeling både af arbejdet og af materielle goder, hvis alle borgere skal sikres ordentlige levevilkår. I stedet for at tage fat på disse grundlæggende problemer forsøger regeringen at drukne os alle i lovprisende beskrivelser af, hvor godt det går. Vi hører om, hvordan arbejdsløsheden falder, og hvordan flaskehalsproblemerne snart er det eneste tilbageværende problem på arbejdsmarkedet. Det sker i en situation, hvor der stadig er over 300.000 mennesker uden arbejde, og hvor den reelle fattigdom faktisk vokser.

Samtidig er arbejdsmiljøet stadig alt for dårligt. Problemet er det høje arbejdstempo og det store arbejdspress på danske arbejdspladser. Ulykker, arbejdsskader og nedslidninger er normen med store menneskelige og samfundsøkonomiske omkostninger til følge.

Arbejdsmarkedets parter har ikke formået at vende denne udvikling. Men når regeringen så sammen med SF og Enhedslisten vedtager nogle små forbedringer for organisering af sikkerheds- og miljøarbejdet, rejser der sig et ramaskrig fra de selv samme arbejdsgivere, der i årevis reelt har blokeret for, at der kan komme forbedringer i stand på det område.

Fra Enhedslistens side har vi fortsat vores offensiv for den økologiske omstilling. Der er nu kommet penge til økologiske projekter. På foranledning af Enhedslisten er den sindssyge udbygning af trafikbelastende storcentre blevet bremset, så små nærbutikker igen får en chance, og ude i landets kommuner vil økologisk spildevandsrensning nu også brede sig. På energiområdet har kombinationen af kulstoppet og finanslovspege til havmøllelav fået den måske største omstilling i gang, idet elværkerne nu nærmest vælter over hinanden for at bygge vedvarende energi på havet.

Den udvikling skal fortsættes. Vi skal på samme måde have gang i solceller og bølgekraft, så danskernes CO₂-bidrag til den globale drivhuseffekt får et ordentligt spark nedad. Omstillingen til vedvarende energi udhules imidlertid totalt af et stigende energiforbrug især i transportsektoren. Det ville være åbeligt ikke at omlægge hele landbruget til økologisk drift,

stoppe pesticidforureningen af vores grundvand og udvide produktionen af økologiske kvalitetsprodukter.

Kampen mod pesticider og kemikalier har åbent afsløret, at miljøgarantien og EU-systemet ikke kan bruges til noget. Enhedslistens erfaringer fra det forløbne år viser, at kun med en klar og markant national strategi kan vi ændre forholdene i Danmark og internationalt. Regeringens dobbeltmoral er tydelig, når det gælder danske firmaers eksport af farlige giftstoffer. Der må gribes ind over for danske virksomheder, der kynisk eksporterer gifttyper, der er totalt forbudt herhjemme, blot for at tjene de sidste kroner på bekostning af liv og førlighed for den tredje verdens landarbejdere.

For nylig kunne trafikministeren deltage i indvielsen af nogle delstrækninger af den nye nordjyske motorvej, hvor det efterfølgende har været nødvendigt at uddele kikkerter for at se to biler på en gang. Milliardinvesteringer i de nordjyske motorveje er symptomatisk for regeringens og de borgerliges fælles fejlinvesteringer i den danske infrastruktur, fejlinvesteringer, som kun kan lade sig gøre, fordi man laver nogle store forlig, hvor der ikke er flertal for de enkelte dele, men hvor man så i fællesskab vedtager hinandens fejltagelser.

Nu pågår så slagsmålet om opgradering af jernbanenettet, hvor kun en ihærdig indsats fra miljøorganisationen NOAH Trafik har fået nogle af politikerne til at overveje, om ikke investeringerne i hurtigere kurvestyrede tog ville være en bedre investering på nogle af DSB's strækninger frem for at udrette banerne og snøre lokalstationerne af.

Der er et voldsomt behov for at få vendt de sidste årtiers udvikling, hvor den kollektive og energirigtige trafik er blevet stadig dyrere i forhold til privat biltrafik. Det nylige bilforlig fjerner et helt urimeligt skattetilskud til nye bilkøbere, og prisen for at benytte kollektiv trafik får nu for første gang i 20 år et lille hak nedad, langt fra nok, men en lille begyndelse på en ny, nødvendig udvikling af den kollektive trafik.

Regeringen har endnu ikke foretaget et afgørende brud med den økonomiske politik, der har været ført i de sidste 15-20 år, og som tilsyneladende i store træk er den samme uafhængig af navnet på regeringspartierne, statsministeren og finansministeren. Regeringen har fortsat linjen fra skattereformen i 1993, som i alle henseender belønnede de rige, og som for næste års vedkommende efterlader et 10 mia. kr. stort hul